

for enkelte Kunstnere og Fagkyndige. Ministeriet udbirkede derfor efter et Decret fra Akademiet modtaget Andragende en allerhøieste Resolution af 7de Decbr. 1874, hvorved Samlingen endeligen overdroges Akademiet til Forening med Akademiets Samling af Skulpturværker, samt Samlingens Bestyrelse henlagdes under Akademiet.

Disse forskellige Incidentsspørgsmaal vilde dog ikke have standset Sagens videre Fremme og endelige Afgjørelse, hvis ikke Sammelholms Byggeselskab og Anlægget af den nye botaniske Have var faldet imellem, men da navnlig dette sidste Foretagende i 1867 kom paa Togsordenen, fandt Ministeriet det rettest foreløbigt for Kunstakademiets Vedkommende at samle Opmærksomheden paa det Punkt, som herunder nødvendig vilde komme under Forhandling, nemlig at sikke Akademiet det nødvendige Grundstykke af den gamle Have, dels til en Udvidelse af Akademiets Bygning dels for at sikke det mod at berøves det fornødne Lys og Luft.

Efterat det ved den gennem Krigsministeriet udbirkede allerh. Resolution af 2den April 1870 var bifaldet, at der i Henhold til Lov af 6te Juli 1867 § 4 af Fæstningsterrainet udlagdes Universitetet til Anlæg af den nye botaniske Have og til det astronomiske Observatorium 21 Eder, Land mellem Gøttersgade og Sølgadens Forlangelse, og efterat Finansministeriet ved allerhøieste Resolution af 6te s. M. havde overtaget Gjennemførelsen af Loven af 6te Juli 1857, og Ministeriet derfor med dette havde indledet Forhandlinger om et Magelag af to Magistraternes tilhørende i det for botanisk Have udlagte Terrain paa en ubeløbet Maade indstjerende Lodder ved Farimagsgade, gjorde Finansministeriet sin Indrømmelse af de med Hensyn til Byggelsen forlangte Begunstigelser for Universitetet afhængig af, at Universitetet uden Gødtgjærelse afgav til Charlottenborg det Nord for Heibergsgadens Forlangelse til Nyhavn liggende Areal af omtrent 1 Eder, Land Størrelse, hvilket derefter paa Indstilling af Ministeriet allernaadigst approberedes under 22de August 1870.

Endnu skal kun henvises til de i Sessjonen 1871—73 førte Forhandlinger angaaende den i Finansloven for 1872—73 § 10 II. 3 optagne Bestemmelse om Overleveringen til Finansministeriet af den gamle botaniske Haves Grund og dens Bortsalg til Indtægt for Statskassen, (Folketh. Tid. Sp. 3072—73, 3087—88, 3104—5, 3131—32, 4683, 4692—94, 4698. Till. B. Sp. 415—16,) samt til den paa Finansministeriets Forslag til Finansloven for 1876—77 § 10, II. 3 optagne Anmærkning om til Brug for Akademiet at forbeholde det Stykke af den gamle botaniske Have, som laa mellem Akademiet og Heibergsgadens Forlangelse, og Udaalgs = Betænkningen S. 313—20. Herefter udgik vel Anmærkningen, men Spørgsmaalet om Arealets Anvendelse paa den

foreslaaede Maade blev dog efter Finansministerens Udtalelse i Folkethinget Sp. 2605 holdt aabent.

Grad der i Sessjonen 1874—75 fremkom angaaende Salget af den botaniske Haves Grund og navnlig om Heibergsgadens Forlangelse ud til Nyhavn — Folketh. Tid. Sp. 86, 144, Till. B. 329—32 og Folketh. Tid. S. 416, — gav Ministeriet Anledning til under 15de Mai 1875 at opfordre Akademiet til at fremkomme med et motiveret Forslag angaaende det Byggearbejde, som forestod, under Forudsætning af, at Rigsdagen meddelte sit Samtykke til den fornødne Udvidelse af Akademiets Terrain. Da dette imidlertid vilde kræve længere Tid og større Forarbejder, maatte Akademiet indstrænke sig til under 30te Juni 1875 at tilsende Ministeriet en Skrivelse, hvori stærkt fremhævedes de Grunde, som gjorde det ligesaa nødvendigt som ønskeligt at skaffe det paa saa mange Steder i Akademiet sølte Savn af den nødvendige Plads tilveie.

Afstøbningskommissionen trængte til en større Udvidelse, som ikke kunde ske, førend den fik større Plads. Herved hindredes Benyttelsen af Samlingen, uden hvilken den var en betydningsløs Eiendom.

Samlingen havde allerede da Karakteren af et Magazin, og efter den Benyttelse, der paa Grund af dens Brug i andre Siemed, maatte gøres af den, led den paavisselig Skade og tabte i Værdi. Af Mangel paa Plads henhod saaledes uden al Nytte, utilgængelig for Kunstnere og Videnskabsmand, en stor og kostbar Statseiendom, og dog var Nationen, som kun har færre Midler til sin Naadighed, henvisst til netop gennem gode Afstøbninger at erhverve det Kjenndskab til Antikken og fremmede Skulpturer, der hører med til almindelig Dannelse.

Skolelocalet og en Del af Samlingslocalet optoges i ca. 2 Maaneder af Kunststudstillingen. Herved led Undervisningen en uheldig Standsning og Afbrudelse. Ved Siden heraf var Skolelocalet for lidet og vilde ved Antiksamlingens Henviisning til en anden Plads kunne faae den efter det stadigt tiltagende Eleveal mindgaaelig nødvendig Udvidelse.

Kunststudstillingen, som i omtrent et Aarhundrede har haft sit Lokale paa Charlottenborg, maatte Akademiet paa det Bestemteste ønske at bevare der; men i lige saa høj Grad maatte det ønske, at ikke just Skolen eller Samlingslocalet optoges af Udstillingen. Akademiet ansaa det af stor Betydning, at Traditionen for Udstillingen ikke blev brudt. Den Kunst, som mødte frem paa Udstillingen, var Privatlivets Kunst, og den eneste Garanti for, at denne ikke udartede i æsthetisk og moralsk Henseende, var, at den passerede Offentligheden, og her var det igjen af Betydning, at dette skete under Ansvar af den Institution, som netop skulde repræsentere de kunstneriske og ideelle Interesser.